

PRVI PRISTANEK JADRALNEGA LETALA V
MISLINJSKI DOLINI

V prvi Jugoslaviji so leta 1938 taborili člani jadralne sekcije Aerokluba Maribor, katerega člana sta bila Mihev Ivan iz Turiške vasi in Černe Ferči iz Slovenj Gradca, na Črnem vrhu na Pohorju.

Stanovali so na Senjorjevem domu pod Črnim vrhom. Tega doma danes ni več. Obstaja pa danes Ribniška koča, ki je bila takrat Hutterjeva koča. Tovarnar Hutter je pustil iz Ribnice že v tistih časih napraviti vozno cesto do svoje kočice. Tako so lahko člani Mariborskega aerokluba s svojimi osebnimi avtomobili tipa Ford s prikolico pripeljali jadralna letala na Črni vrh.

Konec meseca avgusta so postavili tabor pri Senjorjevem domu. Štartno mesto je bilo na Črnem vrhu. Zabili so kol v zemljo, nanj privezali rep jadralnega letala, na kljun pripeli dvajset metrov raztegljive gumijaste vrvi na vsako stran od kljuna, v obliki V po pobočju. Na vsaki strani je gumijasto vrv vleklo osem do deset odraslih moških. Ko so vrv napeli, da je skoraj pela, je mož na repu jadralnega letala spustil vrv, s katero je bilo jadralno letalo pripeto na kol, ki je bil zabit v zemljo. S tem se je jadralno letalo osvobodilo naveze z zemljiščem in poletelo v zrak, kakor bi bilo izstreljeno iz frače ter pričelo jadrati, v kolikor je bil ugoden pobočni veter, ali tudi termika. Sicer pa pristalo v sedlu, ki je bilo nižje od vrha, kjer je bil štart. Letek je bilo potrebno naložiti na priročni voziček ter ga s skupnimi močmi ponovno pripeljati na štart. Ekipa je imela tri jadralna letala in dnevno so uspeli z vsakim opraviti tri do pet startov, odvisno od vremena.

Ob zaključku taborjenja so postavili na štart jadralno letalo s katerim je poletel Žarko Majcen iz Maribora. Po večminutnem letu je uspešno pristal v Dovžah, med železniško progo in cesto na travniku.

Za njim je poletel z jadralnim letalom Salamandra Mihev Ivan iz Turiške vasi, domačin. Po uspešnem startu je Mihev usmeril letalo proti rodni vasi ter parkrat zaokrožil. Vreme je bilo lepo, vzgornji tokovi ugodni, tako ni izgubljal dosti višine. Nakar se je usmeril proti Slovenj Gradcu. Z višine par sto metrov je preletel takrat na novo zgrajeni bazen mestnega kopališča in navdušeni obiskovalci so mu mahali v pozdrav.

Zaokrožil je na varni višini še preko mesta okoli cerkve Svete Elizabete proti Staremu trgu in se usmeril proti Zevlerjevi graščini v Dobravi. Tu je napravil zavoj in se spuščal proti mestu. Počasi je zgubljal višino in se spustil na travnik na Štibuhu, kjer je danes posebna šola. Takrat so Gollovi delavci ravno pripravljali seno. Varno se je usedel v popoldanskih urah 7. septembra 1938.

Prvi se je približal Gollov delavec "Grega" in v strahu rekel: "Ali ste se morali ravno tu dol sestiti, konji so se skoraj prestrašili tako velikega ptiča!"

Proti večeru so prišli ostali člani Aerokluba Maribor s transportnim vozom ter razstavili in naložili ter odpeljali jadralno letalo Salamandra.

To je bil prvi uspešen pristanek letala v Mislinjski dolini.

Mihov Ivan je bil pobudnik, da se je že v stari Jugoslaviji ustanovila jadralno-letalska grupa v okviru Aerokluba Maribor v Slovenj Gradcu.

S svojimi prijatelji je v Kristanovi mizarški delavnici za Homšnico zgradil jadralno letalo Zögling, s katerim je po vojni leta 1947 uspešno poletel na Vovkovih zarah. Letalo so 1948 po nalogu Letalske zveze Slovenije odpeljali v letalsko šolo v Maribor.